

Kell a gyerekeknek a korlát, de a felnőtteknek is. Kell a korlát a szülőnek, a nevelőnek, a tanárnak is, vagyis mindazoknak, akik részt vesznek a nevelési folyamatban. Az a nevelő, aki nem állít fel korlátokat, tehetetlen báb lesz, akit a gyerek semmibe vesz, és rabszolgájának tekint. A korlát ahhoz is hozzásegít, hogy kölcsönösen elfogadjuk és tiszteletben tartsuk egymás személyiségét. Bár a szülők, nevelők, tanárok zöme ösztönösen érzi, hogy korlátokat felállítani helyes dolog, ha cselekvésre kerül a sor, igen sokan elbizonytalanodnak. Mindenki „csak jót” akar a gyerekeknek, s az általános vélekedés szerint ez kizárja a korlátozást. Mekkora tévedés! Márpedig nem egy szülő-gyerek kapcsolatban bizony alaposan eleresztették a gyeplőt: a szülő némán tűr, csak tűr, míg ki nem fakad, hogy zeng tőle a ház.

Bölcs és gyakorlatias szerzőnktől nemcsak azt tudhatjuk meg, hogy kell a gyerekeknek a korlát, hanem azt is, hogy milyen korlátozásra van szüksége és mikor, és ezt hogyan lehet a siker reményében alkalmazni.

